

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 9. Quid, & quotuplex sit Satisfactio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

IX.

QVID, ET
 QUOTIPLEX
 SIT SATISFA-
 CTIO?
 Conc. Trid.
 sess. 14. c. 9.

Est autem satisfactio actio, vel punitio criminum à nobis commissorum, vel sponte suscepta, vel sacerdotis arbitrio, pro gravitate delicti imposita. Quæ utraque, ut qualis sit, intelligatur, sciendum est aliam satisfactionem esse perfectam, quæ fit ad absolutam & perfectam æqualitatem, ut cum 100. Philippæi, pro 100. redduntur; aliam imperfectam, quæ fit ad æqualitatem imperfectam, ut cum quis pro 100. Philippæis satisfieri sibi patitur 50. Philippæis, quos alter solos habet. Nos Deo, in hac vita, nunquam pro peccatis in eum admissis, atque iniuria illi irrogata ex æquo possumus satisfacere, nisi interveniente gratia, adeoque nec satisfactione perfecta, cum offensa sit infinita (quia contra Deum infinitæ dignitatis) & Dei sit, quidquid Deo rependimus. omnia enim à Deo accepimus. Satisfactio igitur nostra imperfecta est; quia Deus pro immensa sua in nos pietate, voluit, ut, si post baptismum denuo peccaremus, & pœnitentiam ageremus, & fructus dignos pœnitentiæ ageremus. Itaque peccata statuuntur, per contritionem & confessionem quoad culpam; quoad pœnam autem, per satisfactionem pœnalem esse expianda. Sunt autem satisfactoria opera generatim tria, ad quæ cetera omnia reuocantur, Oratio, ieiunium, elemosyna. Per orationem bona animi Deo offerimus; per ieiunium bona corporis; per elemosynam externa bona. Per ieiunium concupiscentia carnis, per elemosynam concupiscentia oculorum, seu avaritia; per orationem superbia vitæ coercetur. Vnde ad ieiunium reuocatur, quidquid carnem affligit, ut cilicia, cineres, flagella, humicubatio. Ad elemosynam omnia opera misericordiæ corporalia & spiritualia: Ad orationem omnes actus religionis, ut laudes, gratiarum actiones, dolor de peccatis, confessio, fidei professio, prout sunt opera pœnalia & laboriosa; immò ipsum martyrium, quale fuit Rhemensium. Hoc est, quod vult Propheta dum ait: *Convertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu. Non sufficit moros in melius commutare, sic S. Augustinus, & à factis malis recedere, nisi etiam de ipsis, quæ facta sunt, satisfiat Deo, per pœnitentiæ dolorem, per humilitatis gemitum, per contriti cordis sacrificiū, ceoperantibus elemosynis.* Hæc talia opera satisfactoria, quibus peccata à nobis commissa puniuntur, juxta Concilium Tridentinum,

Conc. Trid.
 sess. 14. c. 13.

Isa. 1. 12.

S. August. in
 hom. 50. hom.
 15

Conc. Trid.
 sess. 14. c. 9.

Cap. VII. *Rhemensium exemplo demonstratur, quid possit satisfactio. 98*
num, vel sacerdotis arbitrio pro gravitate delicti imposita sunt, vel
sponte suscipiuntur: quæ ut plena sint, hoc est, ut tollant omnem
pœnam temporalem, debent exæquari gravitati peccatorum,
iuxta illud: *Pro mensura peccati, erit & plagarium modus.*

Quod ad ea attinet quæ à sacerdote imponuntur, 1. diffi-
cile est, ut ea pro gravitate delicti imponantur. Quid enim, aut
quot non Infernos sæpe vnus peccator meretur; quæ autem pœ-
na sit Inferno proportionata? 2. Olim sanè pro vno delicto ma-
ximæ ac publicæ pœnitentiæ imponebantur; multorum annorum
ieiunia, peregrinationes longinquæ, tota xenodochia, tota
monasteria inbebantur magnates ædificare; quidam ad totam vi-
tam includebantur in cœnobis. Sed nunc, vbi plura ac maiora
flagitia committuntur, minores vix pœnas homines subeunt.
3. Sunt itaque qui dicant, melius esse pœnitentem mittere ad
Purgatorium, quàm ad Infernum; quare, ne pœnitentiam maio-
rem, quàm omnino meritis esset, penitus omittat si imponere-
tur, clemens Confessarius, non jam pro gravitate delicti pœniten-
tiam imponet, sed pro fragilitate confitentis: quæ eùm sit lon-
gè minor, quàm promeruerit, id quod superest, in Purgatorium
differtur. Heu quàm stulti sunt, qui eò pœnitentiam differre ma-
hant; aut eum Confessarium maximè laudant, qui minimam dat
pœnitentiam? Credite mihi, neque hic minimam dat pœniten-
tiam, qui minimam dare videtur, neque ille minimam mauult,
sed atrocissimam, præ leuissima eligit. Quippe minima Purgato-
rij pœna maior est maximâ huius mundi. At quis vñquam Con-
fessarius maximam huius mundi pœnitentiam iniunxit vlli pec-
catori? Qui ergo prudenter agere, atque acerba illa supplicia
præuenire volunt, non solum non negligunt pœnitentiam age-
re, aut differunt eam in alteram vitam, verùm etiam vltro rogant
Confessarium, ut pœnam statuatur graviorem; aut certè ipsi spon-
te suscipiunt opera satisfactoria longè maiora, gestant cilicia, to-
to anno certis diebus ieiunant, flagellis se exedunt, dant cleemo-
synas, secedunt, & se includunt ad Domini passionem medi-
tandam, vnde discant iniurias, verbera, cruciatus æquanimiter
tolerare. *Hanc ob causam merisò dicebat Albertus Magnus, simpli-
cem passionis Christi memoriam & Meditationem plus utilitatis homi-
ni ad-*

Deut. 24. 22

X.

OPERA SA-
TISFACTORIA
ET A SACER-
DOTE, ET
SPONTE SUS-
CIPienda.

Ita B. Petrus
Damian. ser.
2. de S. An-
drea.

Ludovic. de
Pont part. 4.
medit. §. 10.